

Az életút

Hetven éve, 1906-ban Temesvárt született. Édesapja erdélyi szász, édesanyja felvidéki magyar volt. Gyermekkorában, 1910 nyarán Pozsonyba került. Édesapja, az egykori császári és királyi katonatiszt zálogházi napidíjas lett; édesanyja, az egykori Felsőbb Leányiskola tanárnője óraadással járult hozzá a család fenntartásához. Anyjától tanulja meg az olyan felemelő erkölcsi fogalmak értékét, mint szabad gondolat és emberség.

A családi körülmények mellett nagy hatással van rá a kialakult társadalmi-politikai helyzet. 1918 után ugyanis a volt uralkodó osztályhoz tartozó csoportok pártjai a nép, a dolgozó osztályok problémáit nem karolták fel. A magyar népi tömegek ezért kiábrándulnak belőlük, s jelentős részük a Kommunisták Csehszlovákiai Pártjában ismeri fel érdekeinek képviselőjét.

Ebben a történelmi helyzetben nő fel az a fiatal népi származású értelmiség, amely érzékeny s fogékony a magyar dolgozók problémái iránt, s egyre tisztábban ismeri fel a nacionalista politikai áramlatok eredménytelenségét s kártékonyosságát.

Radikalizálódásukat segítette a Csehszlovák Kommunista Párt nemzetiségi politikája, amely felkarolta a nemzetiségi mozgalmak követeléseit és helyes eszmei irányvonalat dolgozott ki számukra.

Ennek a kialakuló új értelmiségi nemzedéknek kimagasló alakja Balogh Edgár, aki gimnáziumi tanulmányait Pozsonyban végezte, majd Prágában járt egyetemre.

A magyar értelmiségi fiatalok mozgalmuk első keretében a kezdeti regösjárások során még csak a népi kultúrával foglalkoznak, de fokozatosan népük társadalmi problémáira is rádöbbennek. Szemléleti változásukat fejezi ki, hogy Herczeg Ferentől, Molnár Ferentől eljutottak Ady Endre Duna-völgyi programjához, Móricz Zsigmond népi felfogásához és Szabó Dezső romantikus falurajongásához.